

Mar. 14. a.
Job. 12. a.
F

illū quidā de phariseis vt māducaret
cū illo. Et ingressus domū pharisei vī-
cubuit. Et ecce mulier q̄ erat in ciuita-
te peccatrix vt cognouit q̄ iesus accu-
buit in domo pharisei: attulit alaba-
strū vnguenti. et stans retro secus pe-
des eius. lacrimis cepit rigare pedes
eius: et capillis capitis sui tergebat ⁊
osculabatur pedes eius. et vnguento
ungebat. Videns autē phariseus qui
vocauerat eū. ait intra se dicens. Dic
si eēt. ppheta sciret vniq̄ q̄ ⁊ q̄lis ē mu-
lier q̄ tangit eū: q̄ peccatrix est. Et re-
spondens iesus dixit ad illum Simō
habeo tibi aliquid dicere. Et ille ait.
Magister dic. Duo debitorēs erāt cui-
dam feneratori: vnus debebat denari-
os quingētos ⁊ alius quinq̄centa. Non
hūmā illis vnde redderent: donauit
vtrūq̄. Quis ḡ eū plus diligit? R̄s-
pondens simō dixit. Estimo: q̄ is cui pl⁹
donauit. At ille dixit ei. Recte iudica-
sti. Et conuersus ad mulierē. dixit si-
moni. Vides hāc mulierē? Intraui
in domū tuā: aquā pedibus meis nō de-
disti. Hec autē lacrymis rigauit pe-
des meos. et capillis suis terxit. Oscu-
lum mihi nō dedisti: hec autē ex quo in-
traui non cessauit osculari pedes me-
os. Oleo caput meū nō vngisti: hec autē
vnguento vngit pedes meos. Propter
quō dico tibi: Remittuntur ei peccata
multa: qm̄ dilexit multū. Cui autē mi-
nus dimittitur: minus diligit. Dixit
autē ad illā. Remittuntur tibi peccata.
Et ceperūt qui simul accubebant di-
cere intra se. Quis est hic qui etiā pec-
cata dimittit? Dixit autē ad mulierē.
Fides tua te saluam fecit. **U**ade in pa-
ce.

mar. 2. b.

mt. 9. e. mar. 5.
f. 7. 8. g.
A

Quod factū est de inceptis ⁊ ipse
iter faciebat per ciuitates et
castella predicans ⁊ euāgelizans
regnū dei: et duodecim cū illo. et
mulieres aliquę q̄ erant curate a spi-

ritibus malignis ⁊ infirmitatibus: ma-
ria q̄ vocat magdalene de qua septem
demonia egerant: et iohāna vxor chuz-
ze procuratoris herodis: et susanna et
alie multe: q̄ ministrabant ei de faculta-
tibus suis. Cū autē turba plurima
conueniret ⁊ de ciuitatibus pperarent
ad eū: dixit p similitudinē. Erūt qui
seminat seminare semen suū. Et vbi
seminat: aliud cecidit secus viā. et cō-
culcatum iest. ⁊ volucres celi comede-
runt illud. Et aliud cecidit sup petraz
et natū aruit q̄ non habebat humore
Et aliud cecidit inter spinas et simul
exortē spine suffocauerūt illud. Et ali-
ud cecidit in terram bonam: et ortum
fecit fructum centuplum. Hec dicens
clamabat. Qui habet aures audiēdi
audiat. Interrogabant autē eum disci-
puli eius: que esset hec parabola. Qui
bus ipse dixit. Vobis datū est nosse
mysterium regni dei: ceteris autem in
parabolis: vt videntes non videant.
et audientes non intelligant. Est au-
tem hec parabola. Semen est verbū
dei. Qui autem secus viam. hi sunt:
qui audiunt: deinde venit diabolus ⁊
tollit verbum de corde eorum: ne cre-
dentes salui fiant. Nam qui supra pe-
tram qui cum audierint cum gaudio
suscipiunt verbum. Et hi radices non
habent: quia ad tempus credunt. et i
tempore temptacionis recedunt. Quō
autem in spinas cecidit: hi sunt: qui
audierunt. et a sollicitudinibus et di-
uitijs ⁊ voluptatibus vite euntes suf-
focantur: et non referunt fructū. Quō
autem in bonam terram: hi sunt qui
in corde bono ⁊ optimo audientes ver-
bum retinent: et fructum afferunt in
patientia. Nemo autem lucernā ac-
cendens operit eam vase. aut subtus
lectum ponit: sed supra candelabrum
ponit: vt intrantes videant lumen.
Non est enim occultum quod non

mar. 13. a
mar. 4. a

B
mar. 13. b. mar.
4. b.
Mat. 6. Ac. 18.
Job. 12. f
mar. 13. c
mar. 4. c

C
j. j. e. mar. 5. b
mar. 4. d

mar. 10. e